

Ellevte Møde.

Onsdagen den 15de December, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa Madferne omdelt Forslag til Lov om Østersfiskeri og Østersanlæg, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget ved anden Behandling her i Thinget.

Fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet har jeg til Omdeling modtaget Exemplarer af de om Indførelse af faste Censurer ved Universitetets Embedsexamina og Oprettelse af Examenkommissioner førte Forhandlinger i to Hæfter. Exemplarer ere omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles for forskellige Udlændinge.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1637 flg.).

Da Ingen begjærede Ordet, gif man strax til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 34 Stemmer.

Bloug: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 3 Medlemmer.

Uden Forhandling vedtoges dette Forslag om Sagens Henviisning til et Udvalg paa 3 Medlemmer enstemmig med 36 Stemmer.

Derpaa foretoges: Første Behandling af Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 1593 flg.)

Mourier-Petersen: Naar jeg har tilbadt mig allerede nu at begjære Ordet, saa er det nærmest, fordi jeg har sølt nogen Opfordring dertil som Medlem af det Fiskeriudvalg, der tidligere har været nedsat om denne Sag. Saa vidt jeg kan se, er jeg med Undtagelse af et andet æret Medlem det eneste her tilstedeværende Medlem af dette Udvalg. Udvalget kom i sin Betænkning, som det vil være det høie Thing bekendt, til det Resultat, at det vil være det vigtigste at faae nedsat en Kommission til at behandle denne vigtige

Sag; dette er ogsaa sket, og Resultatet af Kommissionens Virksomhed foreligger for Thinget i det Lovudkast, som er blevet os forelagt. Jeg skal nu her først og fremmest overfor den høitærede Indenrigsminister udtale min store Anerkjendelse af dette Lovudkast, som jeg i alt Væsentligt kan tiltræde, og jeg tror at burde udtale en lignende Anerkjendelse overfor Kommissionen, som med megen Dygtighed og Indsigt har røgtet det vanskelige Spørv, der har været den overdraget. Jeg tror derfor, at man aldeles kan slutte sig til den Udtalelse, som den ærede Indenrigsminister fremkom med ved Lovforslagets Fremlæggelse om Kommissionens Virksomhed. En Hovedfortjeneste ved Lovforslaget, som strax falder i Øinene, er den, at det har samlet alle de forskellige Lovbestemmelser, der findes om Fiskeriet lige fra Christian den 5tes Lovbog og indtil vore Dage, og jeg maa ogsaa anse det for rigtigt, at Bestemmelserne om Limfjordsfiskeriet, som have udgjort et særregent Afstnit i vor Lovgivning, ere medoptagne i denne Lov. Der er saa meget mere Grund til dette, som netop disse Bestemmelser om Limfjordsfiskeriet i de senere Aar have undergaaet endel Forandringer, og som jeg vistnok tør sigte til liden Baade for Fiskeriet der. Grundlaget for Lovbestemmelserne om Limfjordsfiskeriet er Loven af 29de December 1857, der vistnok maa anses for at være en god og nyttig Lov, men ved forskellige Love af 1861, 1867 og 1872 er man kommen ind paa at gjøre Forandringer i denne Lov, som vistnok tilbørlig skuldes Stemminger, der have gjort sig gjældende, navnlig hos de ombøende Fiskere. Jeg tror, at man har været noget tilbøielig til at give efter for Tryk og indlade sig paa Forandringer og Modifikationer i hidtil gjældende Bestemmelser, som siden ikke have vist sig heldige, og med Hensyn til hvilke vistnok flere af dem, der have været tvirge for at fremkalde dem, senere have skiftet Mening. Jeg anser det for heldigt, at man i denne Lov i det Væsentlige er vendt tilbage til Loven af 29de December, og jeg vil haabe, at det skal lykkes denne Lov at faae Fasthed i de Grundsaetninger, der for Fremtiden ville komme til at gjælde for Limfjordsfiskeriet. Naar vi ved en Lov som denne spørge om, hvad der egentlig skal være Lovens Opgave, saa tror jeg nok, at det tør forudsættes, at denne egentlig ikke saa meget skal bestaa i ved Lovregler at drage Omsorg for direkte Foranstaltninger til Fiskeriets Fremme. Fiskeriet kan jo i det Væsentlige i det Mindste sættes i Ligehed med andre industrielle Anlæg, og det gælder ogsaa om dette, at det væsentlig maa være den private Selvwirksomhed og Foretagelsesaaend, som skal tage fat og gribe Initiativet. En anden Sag er det derimod, at Lovgivningsmagten ad indirekte Bei ved Foranstaltninger kan træde hjælpende til, saasom ved Forbedring af Kommunikationsmidlerne, ved Anlæg af Havne osv.; men hvad der dog